

характер та потребує особливої уваги з боку керівників відповідних слідчих підрозділів і контролюючих структур. Тому що подібна практика створює додаткові бар'єри для реєстрації заяв і повідомлень, поширює суб'єктивний підхід в оцінці отриманої інформації з боку слідчих та прокурорів, ставить додаткові перешкоди під час реалізації громадянами своїх прав.

Список бібліографічних посилань

1. Банчук О. А., Дмитрієва І. О., Лобойко Л. М., Саїдова З. М. 35 неформальних практик у кримінальному судочинстві України. Київ : Москаленко О. М., 2014. 41 с.
2. Ухвала слідчого судді Московського районного суду м. Харкова від 20.10.2017 (справа № 643/13363/17) // Єдиний державний реєстр судових рішень : сайт. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/69662371> (дата звернення: 01.11.2017).
3. Кримінальний процесуальний кодекс України. Харків : Право, 2017. 366 с.
4. Кримінальний процесуальний кодекс України : наук.-практ. комент. / за заг. ред. В. Г. Гончаренка, В. Т. Нора, М. Є. Шумила. Київ : Юстініан, 2012. 224 с.

Одержано 02.11.2017

УДК 821.161.1

Ігор Віталійович ЧОРНИЙ,

*доктор філологічних наук, професор,
завідувач кафедри українознавства факультету № 2
Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6079-1746>*

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ НА МАТЕРІАЛІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ФАНТАСТИКИ (ТВОРИ ЛАДИ ЛУЗІНОЇ)

Вивчення славної багатомістової історії українського народу, його багатогранної культурної спадщини посідає значне місце у здійсненні національно-культурного виховання курсантської та студентської молоді. Поза сумнівом, провідне місце тут належить класиці, яка вже є випробуваною часом. Проте не слід забувати й про твори сучасної літератури, музики та мистецтва, які також можуть бути використані у цій важливій справі, оскільки вони також формують смаки молоді, її уподобання та світогляд. Вихователю важливо правильно відібрати такі твори, які б могли найкраще сприяти реалізації мети виховання у вишівської молоді почуттів гордості за власну землю та її народ.

Оскільки твори сучасної високої (елітарної) літератури включено до шкільної програми й є обов'язковими для читання, що викликає певний спротив у аудиторії, зупинімося на літературі популярній, вплив якої на молодь є поки що недооціненим. Серед жанрів сучасної масової літератури провідне місце посідають детектив, фантастика та любовно-сентиментальний роман. Предметом нашого розгляду стануть твори сучасної української письменниці Лади Лузіної з циклу «Київські відьми», де вдало поєднуються усі три названі вище жанри. Вказані твори можна використовувати як під час аудиторних занять, присвячених історії та культурі України, літературному краєзнавству, українському народознавству, так і у позааудиторній роботі (виховні години, індивідуальні й групові бесіди тощо).

Головним змістом циклу Лузіної «Київські відьми» є яскраво виражене захоплення авторки національною історією та етнографією. Формально усі повісті, які складають цикл, можна поділити на дві групи: «культурологічні», де йде мова про конкретних діячів культури та мистецтва, та «етнографічні», присвячені певним народним святам. Проте насправді різкого поділу між ними не існує, оскільки і в першій групі згадуються ті або інші свята, а серед персонажів «фольклорних» творів зустрічаються реальні історичні постаті. Тому, працюючи з текстами Лузіної, завдання для їх опанування курсантською й студентською молоддю треба формулювати з урахуванням художніх особливостей цих творів.

Слід також звернути увагу й на особистість самої письменниці, дослідивши її статті, щоденникові нотатки та численні інтерв'ю, які дає Лузіна у зв'язку із виходом кожної нової частини «Київських відьом». При цьому треба відзначити, що авторка дуже полюбляє епатаж, парадоксальність й категоричність, які створюють їй своєрідний імідж «головної з сучасних

київських відьом». Однак проникливе знайомство з публіцистикою Лузіної, позбавленою від нашарувань, пов'язаних із піаром, дає змогу побачити у письменниці справжню патріотку, щиро закохану у київську (й ширше, українську) старовину. Викладач, керуючи написанням студентської роботи (доповіді, реферату, курсового проекту), повинен допомогти молоді розібратися із цим досить складним матеріалом, відокремивши головне від другорядного.

Практично усі твори, які входять до циклу «Київські відьми», побудовано на опозиції своє/чуже, де «чужим» виступає іноземне, запозичене у сусідів й не притаманне українському менталітету. Це стосується як конкретних свят (наприклад, Геллоуїну), так і окремих традицій або фольклорно-міфологічних персонажів (той же Санта Клаус, який протиставляється Дідові Морозу). Лузіна обурюється, що українці забули власні давні традиції, мавпуючи чужоземців. Манкуртизм, зневага до національного минулого – це шлях у небуття. Потрібно відроджувати кращі здобутки українського народу.

У повістях про трьох киевиць – сучасних берегинь давнього міста докладно описуються деякі народні обряди, рясно цитуються фольклорні тексти. Видно, що письменниця проробила велику пошукову роботу, інколи реконструюючи те, що вважалося майже втраченим. У позааудиторній роботі зі студентсько-курсантською молоддю можна використовувати результати дослідницької роботи Лади Лузіної, втілюючи й відтворюючи деякі обряди на сцені (наприклад, русалії або свята, присвячені пам'яті про предків). Послугуючись методикою, запропонованою письменницею для реконструкції київської минувшини, доцільно запропонувати студентам/курсантам аналогічну роботу з реконструкції старовини тих місцевостей, звідкіля прибули вони самі. Цікавим може стати спроба укласти туристичні маршрути за так званими «місцями Сили», які, можливо, розташовані у тій або іншій області України.

Отже, сучасна українська популярна література, зокрема фантастика, й творчість таких авторів, як-от Лада Лузіна надають можливість урізноманітнити роботу з національно-патріотичного виховання вишівської молоді, надати їй сучасного звучання.

Одержано 03.11.2017

УДК 351.74(474.2)

Володимир Валентинович ЧУМАК,

*кандидат юридичних наук, провідний науковий співробітник
відділу організації наукової роботи*

*Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6171-2250>*

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД РЕФОРМУВАННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ (НА ПРИКЛАДІ ЕСТОНІЇ)

Проаналізовано досвід реформування правоохоронних органів Естонії.

Проанализирован опыт реформирования правоохранительных органов Эстонии.

В умовах модернізації Української держави нагальною необхідністю є урахування позитивного зарубіжного досвіду запровадження нових організаційних форм забезпечення правопорядку і надання населенню допомоги у виявленні та усуненні загроз для охоронюваного блага. При цьому варто зазначити, що сліпе запозичення зарубіжного досвіду створює часом законодавчі суперечності, призводить до виникнення прогалин у регулюванні того чи іншого виду правовідносин [1, с. 3].

Цінність накопиченого у Естонській Республіці досвіду поліцейського будівництва пояснюється географічною близькістю цієї країни, спорідненістю вирішуваних проблем і необхідністю поглиблення співробітництва у боротьбі з транснаціональною злочинністю.

Слід зазначити, що питання вивчення зарубіжного досвіду діяльності поліції є предметом дослідження багатьох науковців, серед яких О. М. Бандурка, С. М. Гусаров, І. В. Дробуш, А. І. Камінський, А. Т. Комзюк, В. К. Колпаков, Н. П. Матюхіна, М. М. Москаленко, О. С. Проневич, В. П. Сальнікова, А. В. Сергєєв, Ю. М. Старілов, О. Ю. Синявська, О. С. Юнін та інші. Але реформування вітчизняної правоохоронної системи у контексті модернізації Української